

BETRAKTELSE

När vi har olika förväntningar

Kanske har du liksom jag någon gång pratat med en person i telefon och liksom fått en inre bild av hur personen ser ut. Tonfall, dialekt, ljus eller mörk röst, spontan eller eftertänksam.

Det roliga kan då ske att när man väl träffar personen så kan det till och med vara svårt att smälta att det är faktiskt är samma person som man tidigare har pratat med på telefon. Detta hände mig och den som skulle bli min blivande man. Vi träffades via sociala medier och utan foto. En riktig "blind date". Han har i efterhand berättat för mig att han blev mycket överraskad över att se mig. Hans inre bild av hur jag skulle se ut visade sig inte stämma, bra eller dåligt ... vi är i alla fall gifta!

NÅGOT AV den här överraskningseffekten möts Jesus av då han beskriver vem han är för sina lärjungar.

Kanske var det så att de inte förväntade sig att Messias, den smorde, deras befriare skulle vara en enkel snickarson som såg ut som många i omgivningen. Deras förväntningar stämde inte med verkligheten.

” Hans inre bild av hur jag skulle se ut visade sig inte stämma, bra eller dåligt... vi är i alla fall gifta!

I berättelsen i Lukas 1 berättas om en blind man som sitter och tigger vid väggkanten i närheten av Jeriko.

Märk väl att mannen har både hörsel och tal. Han gör sin röst hörd och ropar på Jesus "Jesus, Davids son förbarma dig över mig". Omgivningen tycker att mannen stör Jesus och ber honom vara tyst, då mannen på nytt ropar, väljer Jesus att stanna upp och går fram till mannen.

Väl framme ställer Jesus den till synes lite dumma frågan; "Vad vill du att jag ska göra för dig". Att mannen saknade syn, ja det märkte Jesus väl, likväl väljer Jesus att fråga mannen vad hans önskan är.

OMMANNEN i stället sagt att han ville få ett jobb, ja då hade det blivit hans bönesvar. Det här visar på maximal respekt för den enskildes liv. Jesus kör inte över utan lyssnar och möter upp mannens längtan. När Jesus väl har hört mannens önskan säger Jesus till honom "Du kan se igen".

En människas hela framtid har förändrats från en minut till en annan. Ja, inte bara mannens framtid utan också förutsättningarna för anhöriga och närstående.

Men inte ens då undret har skett förstår lärjungarna att Jesus är Messias, frälsaren. Här följer ett intressant samtal, tiggaren som nu fått tillbaka sin syn får hela gudomlighetens skatter nedlagda framför sina fötter.

Jesus stannar upp och säger att mannens tro är det som hjälpt honom. Jesus vänder hela sin uppmärksamhet till mannen, ser honom fullt ut och lyfter upp honom som en förebild för andra att ta efter. Och Jesus svarar att det är mannens enträgna tro som var det som hjälpte honom. Allt det tiggaren ville, var att få se Jesus, Messias.

Eva Joelsson
Familjepastor Tabergs missionskyrka

SÖNDAGSTEXTEN

14 FEBRUARI

Tema: Kärlekens väg
Lukas 18:31-43

Jesus, Davids son, förbarma dig över mig. (vers 38)
Vad vill du att jag skall göra för dig? (vers 41)

BÖN

Jesus, hjälp oss att se dig.
Ge oss nåd att förstå när du talar, agerar och verkar. Ta bort slöjan för våra ögon så att vi kan se dig.
Amen

Tyst vänskap gav gåva att ge vidare

"När jag fick veta att Sune hade avlidit kunde jag inte släppa tanken på vad som skulle hända med hans kläder. Nu får jag bidra till att sprida vidare hans färgglädje och modet att vara sig själv", säger Amanda Lundbäck som gör ett konstprojekt av sin kyrkbänksgrannes kläder.

TEXT: IRENE STRÅLBERG FOTO: MIKAEL M JOHANSSON

AMANDA LUNDBÄCK är 20 år och kände Sune Uusitalo från Luleå Missionskyrka, där Amanda vuxit upp och Sune gått hela hennes liv. Amanda har alltid varit förundrad över att Sune klädde sig så unikt.

– Som barn tittade jag storögt på alla detaljer, som de stora pärlorna på en mössa, rosetterna, dekorationsbanden, blommorna. Jag konstaterade bara att det var så just Sune klädde sig. Det var först senare jag reflekterade över vilken modig normbrytare han var.

Amanda går på konstlinjen Ateljé X på Bromma folkhögskola. Under vårterminen har klassen två längre projektperioder. Amanda ska använda båda till att försöka förstå Sune och hans konstnärskap.

Vem är du och hur kände du Sune Uusitalo?

– Jag är en glad, lekfull och väldigt omtänksam person, men jag var alltid det blyga barnet som behövde pushas. Det i kombination med att Sune var en tystlåten person gjorde att vi aldrig pratade så mycket med varandra.

– Jag skulle kalla vår relation för en tyst vänskap. Sune satt alltid längst bak i kyrkan med en

FAKTA

Amanda Lundbäck

- **Ålder:** 20 år.
- **Familj:** Föräldrar och bror i Luleå, pojkvän i Australien.
- **Gör:** Studerar på ettårig konstlinje.
- **Bor:** Bromma Folkhögskola.
- **Favoritcitat:** "För att vara modig måste man vara rädd."
- **Sune Uusitalo:** Avled i juli, var en föreningsaktiv före detta "slipsnisse" med hälsoproblem. Från 1990 levde han "ett högkvalitativt liv med Herrens kärlek som följeslagare", står det i hans minnesruna.

Så här var Luleåborna vana att se Sune Uusitalo, vardag som helg.

FOTO: HAVREMAGASINET LÄNSKONSTHALL

äldre församlingsmedlem. När vännen blev sjuk och slutade komma på gudstjänsterna tyckte jag synd om Sune, så jag började sätta mig bredvid honom.

DE SKAKADE hand och sa hej när de sågs. Sedan skakade de hand och sa hejdå när gudstjänsten var slut. När Sune passerade Amanda i serveringssalen eller foajén, lade han sin hand på hennes axel. En tyst vänskap.

– Jag har förstått att Sune hade stor integritet. Han var aktiv i många föreningar men verkar ändå ha varit privat av sig. Därför handlar mitt projekt inte om honom som person utan om hans skapande. Men jag vet att han var omtyckt.

Sune Uusitalo avled i somras i en ålder av 90 år. Han växte upp i Pajala, bodde i Luleå och bildade aldrig egen familj. I samband med en utställning av sina kläder berättade Sune att en sambo med utpräglat färgsinne väckte hans intresse.

– Det var faktiskt först på den utställningen, 2017, som jag förstod hur speciell han var. Innan dess var han bara den fascinerande Sune i kyrkan, säger Amanda.

– Jag vet att hans mål med kläderna var att sprida glädje. Han sa

● **FRÅGA VÅRA EXPERTER** om relationer, församlingsfrågor eller mer privata självavårdsfrågor.

● **VILL DU BERÄTTA** för våra läsare om varför du är kristen? Eller har du tips på någon som vi borde intervjua?

● **VAD HÄNDER I DIN FÖRSAMLING?** Mejla oss text och bild!

”Som barn tittade jag storögt på alla detaljer, som de stora pärlorna på en mössa, rosetterna, dekorationsbanden, blommorna på Sune Uusitalos kläder när vi sågs i kyrkan”, säger Amanda Lundbäck.

Sune Uusitalo var en lågmäld person som hade modet att sprida glädje via kläder. Nu tänker Amanda sprida Sunes ”själsvitaminer” vidare genom sitt konstprojekt med hans kläder.

att han inte ville vara en grå slipsnisse, och det var han verkligen inte, ler hon.

I ett Youtubeklipp säger amatörkläddesignern Sune:

”Människor blir glada av färger. Färger är vitaminer för själen. När de ser mig stannar de spontant på gatan och säger att de tycker det är fint och blir glada. Och jag blir ju glad av deras glädje, så vår glädje hoppar ju som en pingpongboll mellan oss. Och då är ju frågan: Varför är det inte fler som vill glädja sig själva med färggladare kläder?”

JUST NU är Amandas projekt i planeringsfasen. Nästa steg blir research: När och varför började Sune klä sig i brokiga syntettyger? Vem sydde upp hans kreationer?

– Jag har hört att han försök-

te sy själv men att det inte gick så bra. Då tog han med sig tyger och idéer till Rumänien. Där var det först en skräddare som sa ”omöjligt”, men sedan fick Sune tag på en teatersömmerska som förstod hans visioner.

Vissa plagg är märkta med två svenska namn, vilket Amanda tror kan tyda på att Sune hade medkreatörer. Hon har även sett att många av de 59 plaggen och vissa hattar är hemmasydd.

– Det viktiga verkar inte ha varit hur det är sytt, bara att det ska gå att bära. Sune var även före modet med att ha synliga lagningar: han lappade med ett tyg i helt annat mönster, berättar Amanda.

Hur kom det sig att kläderna hamnade hos just dig?

När pappa berättade att Sune hade dött fastnade jag i en enda tanke: Vad händer med hans fantastiska kläder? De får inte slängas!

Amanda Lundbäck kontaktade dödsboet och bad att få ta hand om vännens kläder.

– När pappa berättade att Sune hade dött fastnade jag i en enda tanke: Vad händer med hans fantastiska kläder? De får inte slängas! Han hade ingen nära familj och därför skulle kläderna kanske inte ha samma sentimentala värde för någon.

NÄR AMANDA inte stod ut med den tanken tog hon kontakt med begravningsbyrån. De lovade att framföra till dödsboet att Amanda ville bli kontaktad.

– Sedan ringde en nära vän till Sune upp mig och frågade vem jag var och vad jag tänkte göra med kläderna. När jag hade svarat sa han: ”Jag tror att Sune skulle bli glad om du tog hand om dem.”

Förutom kläderna fick Amanda en massa sjalar, slipsar, fransar, knappor och andra tillbehör.

Utän hjälp till och från tåget till konstlinjen i Bromma hade hon aldrig fått med sig så mycket. Nu är planerna för klädkreationerna många: alltifrån en eventuell utställning på Norrbottens museum till att själv sy in några av de mest diskreta plaggen så att de passar henne.

– De är lite väl vågade för mig men var de mest minimalistiska för Sune, skrattar Amanda.

Amandas mål är att bevara Sunes grundtanke: att låta färgerna inspirera andra att våga, och framförallt fortsätta sprida glädje. Den tysta vänskapen med Sune har påverkat henne:

– Han inspirerar mig att våga mer, ha lite mer extra allt, inte vara så blyg. Och att även jag kan gå min egen väg och vara mig själv.